

[Kjær.]

helt i Overensstemmelse med den i § 5, Stk. 1, indeholdte Regel om en Feriegodtgørelse paa 4 pCt. af Lønnen. Jeg mener, at man vilde opnaa bedre Overensstemmelse og for øvrigt ogsaa en klarere Affattelse ved at sige: 1 Dag for hver 25 Arbejdsdage.

§ 2, Stk. 3, viser de Vanskeligheder. Ministeren har haft ved at passe alt ind i Systemet. Det har ikke været muligt, og derfor overlades det til Socialministeriet at træffe Bestemmelse om Ferieordning for visse Løsarbejdere, navnlig Havnearbejdere o. lign. Jeg vil heroverfor sige, at man efter min Opfattelse i en saadan Lov bør tage det med, der kan passes ind i Lovens Rammer, og lade det andet ude af Betragtning. Vi har ikke en saa udpræget Tillid til Socialministeriets Administration, at vi ønsker at overlade dette til den.

§ 2, Stk. 4, giver Regler for Frierets Opnaaelse i Landbruget. Det forekommer mig noget besynderligt, at man ikke her som andetsteds kræver en vis Varighed af Arbejdet. Hvorfor har man paa dette specielle Omraade villet fravige den ellers almindelige 6-Dages Regel?

I Slutningen af § 4 siges det, at hvor Talen er om visse Arbejder af sæsonbetonet Karakter, kan der ses bort fra Bestemmelsen om, at Ferien skal gives samlet i Tidsrummet fra Maj til Oktober, saaledes at Ferien kan deles og gives uden for det omhandlede Tidsrum. Jeg tillader mig ogsaa her at spørge: Hvad er egentlig Meningen? Er det Meningen, at en vis Del af Ferien skal gives i det nævnte Tidsrum, at f. Eks. Mursvende skal have en vis Del af deres Ferie i Tiden fra 2. Maj til 30. September?

§ 5 beskæftiger sig med den nærmere Ordning af hele Spørgsmaalet, men den gør det desværre ikke paa nogen særlig udtømmende Maade. Jeg forstaar godt, at meget kan ordnes gennem Organisationsvæsenet, andet gennem et Feriemærkesystem, der f. Eks., saaledes som det er antydet vistnok i Ministerens Fremsettelsestale, administreres af Postvæsenet, men der bliver ikke desto mindre en hel Del Forhold tilbage, der ikke kan ordnes paa nogen af disse Maader. Saaledes som Forslaget er formet f. Eks. for Landbrugets Vedkommende, slaar det ikke til. Jeg kan ikke se rettere, end at der maa et ret indviklet Dagbogssystem til, Dagbøger, som skal føres ikke alene af Arbejdsgiveren, men ogsaa af Arbejderen. Man maa være klar over, hvilke Dage Arbejderen har været beskæftiget og for hvilken Betaaling, idet man nemlig ikke paa Forhaand kan vide, om han i Løbet af Aaret faar de

25 Dage, som er nødvendige for Frierets Erhvervelse. Hvordan man vil ordne det, ved jeg naturligvis ikke, men jeg vilde have sat Pris paa, at det havde været fastsat i Lovforslaget, i Stedet for at det nu overlades til Administrationen.

I § 6, Stk. 3, hedder det, at Loven ikke medfører nogen Indskrænkning i den videregaaende Frieret, der er hjemlet ved Sædvane. Jeg forstaar ikke ganske dette. Vil det sige, at hvis en Arbejdsgiver i de sidste 2—3 Aar har ladet en eller flere af sine Arbejdere faa f. Eks. 3 Ugers Ferie, saa skal han gennem denne Lovbestemmelse være forpligtet til til Tid og Evighed at give disse eller efterfølgende Arbejdere denne Ferie? Hvis det er Tilfældet, saa forekommer det mig at være lidt for meget i Retning af Indgriben i Forhold, der dog kan siges at være private.

Saa er der tilbage § 7, som fastslaar Pligt til at holde Ferie. Jeg har allerede sagt, at vi erkender Betydningen af Ferie, men vi finder det ikke rimeligt eller rigtigt at tvangsindlægge Folk paa Sommerferie. De Mennesker, der ikke ønsker at gaa ledige, maa have Lov at arbejde. Andet er urimeligt, og urimeligt er det for Resten ogsaa efter min Opfattelse, at en Arbejder overhovedet ikke maa arbejde for Vederlag i sin Ferie, og jeg skulde for øvrigt ogsaa tro, at det var umuligt at gennemføre en saadan Bestemmelse i Praksis.

Som det fremgaar af det her anførte, finder vi ikke Lovforslagets Udformning og dets Enkeltheder heldige, men det, som vi navnlig er betænkelige ved, er Princippet, som Forslaget indeholder. Der maa det, som sagt, være vor Opfattelse, at man fra alle Sider vil staa sig ved at fortsætte med Frivillighed i Stedet for at gaa over til Tvang.

Skjerbæk: Paa Det konservative Folkepartis Vegne skal jeg med Hensyn til det foreliggende Lovforslag fremkomme med følgende Bemærkninger. Vi kan fra vor Side give Tilslutning til Princippet om Ferie i Særdeleshed for Personer, som har fast Arbejde Aaret rundt. Vi kan give Tilslutning til de Bemærkninger, der herom er fremsat i Lovforslagets Bemærkninger, hvor der staar, at i vore Dage, hvor Arbejdstempoet er sat op, og hvor de Forhold, hvorunder Arbejdet foregaar, ofte er meget enerverende, føles det som en Nødvendighed nu og da i nogen Tid helt at kunne frigøre sig fra den daglige Beskæftigelse. Vi kan i og for sig ogsaa give Tilslutning til det derefter anførte om, at det er særlig ønskeligt at faa Ferie i Sommertiden, fordi der